“De Wekker”, maart 1956, 10e jaargang, nummer 1.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

10e jaargang - maart 1956 - nr 1

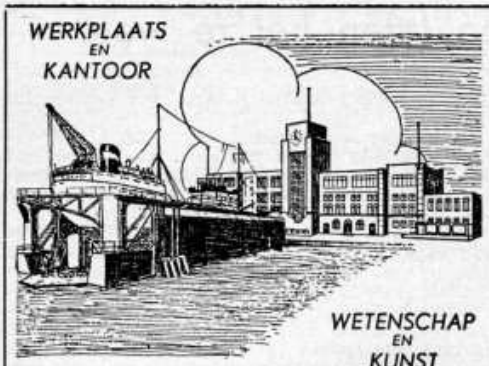

De Wekker

Maandblad van de Vereniging van Personeel in dienst bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en Scheepsbouw Mij „Nieuwe Waterweg" W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

REDAKTIE-ADRES: STREEFKERKSTRAAT 4B - ROTTERDAM-Z.
SEKRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Winter in februari 1956

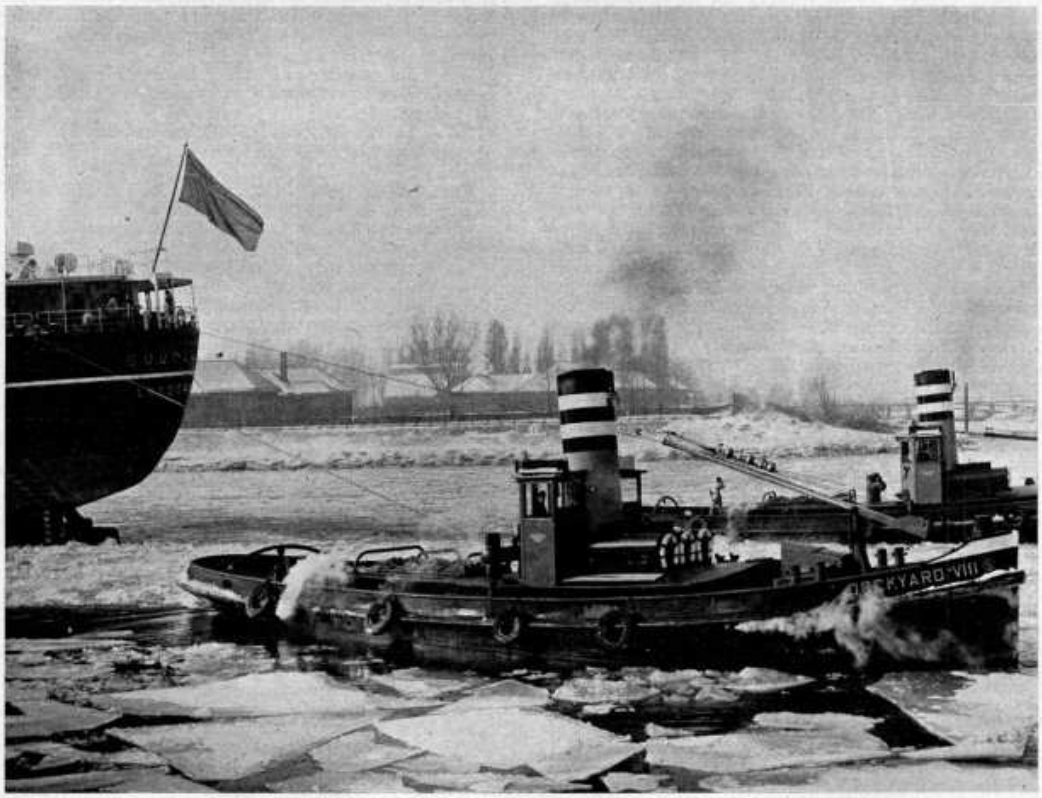

Gelukkig zijn we weer door de strenge winter heen en gaan we het voorjaar tegemoet.

De foto toont hoe onze bemanning van de Dockyards, gedurende de zware ijsgang op de rivier en in de havens, in touw is geweest. Vooral in de Waalhaven was dit zwaar werk.

Dank zij deze arbeid kon de aan- en afvaart van de te dokken of te repareren schepen nagenoeg normaal geschieden en kon de Dockyard VII ons steeds op tijd naar en van ons werk vervoeren.

Wij bouwen een schip en laten het te water

Zeer zeker is het wel eens interessant één onzer leerlingen aan het woord te laten en te constateren dat ondanks de onverschilligheid en ongebondenheid die hen vaak wordt verweten, er ook onder hen zijn, die begrijpen dat, alleen door onderlinge samenwerking en waardering voor ieders taak, in ons groot bedrijf, iets tot stand kan komen.

Hier volgt een verslag dat één van onze leerlingen maakte, nadat hij de filmstrook, getiteld „Wij bouwen een schip" gezien had en hem uitgelegd was hoe door de werking van de klink het mogelijk is dat, door het doorhakken van het kabeltje, een schip te water kan worden gelaten.

De waardering die in dit verslag uitgesproken wordt voor ieders taak doet goed aan, zeer zeker indien uitgesproken door een jonge werknemer.

Vaak wordt gezegd: Met de jeugd van tegenwoordig is toch niets te bereiken. Indien wij zo tegenover de jongeren staan zou dat wel eens zo kunnen zijn. Doch dan ligt het niet aan de jongeren, maar aan de ouderen, die deze houding van onverschilligheid aannemen.

Indien de jeugd slechter zou zijn dan vroeger ligt dat toch aan de ouderen die vroeger zo goed waren, en dus aan hen, die nu hun opvoeders zijn.

Indien degene, die nu spreekt van de minder goede jeugd, zelf kinderen heeft, zijn die dan het evenbeeld van hun ouders toen die jong waren? Of zijn hun kinderen geen kinderen van deze tijd? Ook deze ouders waren eens kinderen van hun tijd? Toèn geen tijd van be-bop of swing, maar wel één van black-bottom en charleston, welke ook niet bepaald verheffend werkten. Toen geen tijd als nu, na een oorlog met al z'n gevolgen. Terwijl nu de hoogconjunctuur met volop werkgelegenheid, de jongeren het gevoel geeft onmisbaar te zijn, immers allerlei aanbiedingen (vaak abnormale) worden gedaan, als zij maar willen komen werken. Daarom moeten wij, vooral tegen de goeden onder hen, niet de onverschillige houding aannemen van: „Met de jeugd is toch niets te beginnen", maar waardering voor hen hebben. Ieder, hetzij hoog of laag, wil gewaardeerd worden. Deze waardering behoeft niet altijd in geld uitgedrukt te worden, maar in een goed woord; ook een bemoedigende klop op de schouder kan een uiting van waardering zijn.

Alleen al de persoonlijke belangstelling die een chef zo nu en dan in het contact met een jongere toont is soms voldoende.

Zeer zeker echter wanneer een gedane belofte, van hoe geringe aard ook, wordt nagekomen. De jeugd heeft een groot rechtvaardigheidsgevoel; laten we ook dat niet vergeten.

Als we leerlingen „bouwen" dan laten we ze ook „te water", doch daarbij is onderlinge samenwerking en wederzijdse waardering noodzakelijk.

H.

Wij bouwen een schip.

Voordat dit gezegd kan worden is er al heel wat geschied.

De maatschappij die het schip bestelt moet eerst besprekingen voeren en beraadslagen, wat het voor een schip wordt; hoe groot, hoe duur het kan en mag kosten, enz. Veel van deze vraagstukken worden met de uitvoerende maatschappij besproken. En als men dan een besluit genomen heeft gaan de gegevens naar de tekenkamer waar het toekomstige schip geheel wordt uitgetekend.

Dan wordt er een model van het schip gemaakt op schaal, wat dan naar het proefstation in Wageningen wordt gezonden, waar het beproefd wordt. Is alles bevredigend, dan kan men het schip gaan bouwen.

En dan kan men pas zeggen: „Wij bouwen een schip". Dat zeggen alle betrokken personen, van directeur tot opruimer.

En dat hier samenwerking voor nodig is, daar behoeft men niet aan te twijfelen, want alleen met samenwerking en eensgezindheid kan men iets bereiken. Want elk vak, hoe raar ook, er moeten mensen voor zijn.

Nu kan een vakman zijn neus ophalen voor een sjouwer, maar was die er niet, dan zou hij zelf in het vuil staan en alles zelf moeten opruimen, wat het moreel niet ten goede komt.

Dus de kiel van het schip is met een zekere plechtigheid gelegd en het schip wordt opgebouwd. Dan komt de tewaterlating van het schip, hetgeen een groot moment is voor een ieder die er ook maar iets mee te maken heeft gehad.

Het schip heeft onder aan de kiel een slede, die in een goot rust. Soms zijn er twee sleden en dus twee goten, maar dat hangt af van de grootte van het schip.

Even vóór het schip te water gaat begint men met het z.g. rammen, dat is de laatste beletselen weg te nemen op één na en dat is het belangrijkste, n.l. het touw van de klink. Dat is niet zo maar iets dat het gehele schip tegenhoud, want dat zou zo'n dun kabeltje niet kunnen houden; het zijn verschillende hefboompjes die elkaar tegenhouden, waardoor een kleine kracht overblijft, die gemakkelijk door het kabeltje is te houden.

Het schip wordt nu te water gelaten. Dat geschiedt meestal door een vrouw, want dat brengt geluk, zegt de zeeman.

De dame hakt met een mooi bijltje het kabeltje door en tegelijkertijd valt er een fles champagne tegen het schip.

Voor alle zekerheid is er nog een pers opgesteld die indien nodig het schip een duwtje kan geven.

Het schip wordt nu verder afgebouwd, en dan volgt het kompas stellen en de proefvaart.

Op zo'n proefvaart wordt het schip aan de reder overgedragen en ook dat is een groot moment, want dan is ieder die maar even gemist kan worden aan dek en krijgt een glas champagne. Meestal is de bemanning dan ook aan boord en neemt dan alles over.

Doch dit alles kan alleen bereikt worden door eensgezinde samenwerking van allen.

F. T. Dolleman, No. 837

Beroep: draaier.

Onze vogels

Als ooit onze vogels in het middelpunt der algemene belangstelling hebben gestaan is het zeker in de afgelopen koude februari-maand geweest.

Het was dan ook op onze grote rivieren en plassen droevig te zien hoe overal gasten uit het hoge noorden, op open plekken water, in ontelbare massa's in ellende samenschoolden.

Ook de meerkoeten hadden het zwaar te verantwoorden en kwamen verkleumd aan de wal waar, door de ijs- en sneeuwkorst, met geen mogelijkheid een stukje voer te bemachtigen was.

In de naaste omgeving van de Heyplaat kon men deze ongelukkige dieren met de hand grijpen en verschillende vogels waren door de doorgestane ontberingen, zelfs met de beste verzorging, niet meer te redden.

Een verheugend verschijnsel was het dat velen tijd, geld, noch moeite hebben gespaard om het grote leed te verzachten en, zoals we in de couranten hebben kun-

nen lezen, zijn tonnen voedsel uitgezet, waarvoor wij slechts onze hulde kunnen betuigen.

Wie nog een gevolg van alle doorgestane ellende wil zien moet slechts een blik in mijn tuin werpen, waar een zilvermeeuw, na ik zou haast zeggen dag- en nachtzorg in leven gebleven is.

Het luchtruim zal deze meeuw echter nooit meer kiezen, want één vleugel heeft het dier moeten missen. Onze bedrijfsarts zag n.l. de absolute noodzakelijkheid de vleugel te amputeren, wijl dit onmisbaar vlieginstrument geheel verlamd was en onderste boven meegesleept werd. Mijn dank aan dokter Van der Meulen, dier hierdoor blijk gaf te willen medewerken een ongelukkig dier het leven draaglijk te maken.

De overige watervogels die ik verzorgd heb zijn weer in de vrije natuur teruggekeerd. Jammer dat er zo veel sneuvelden, o.a. een prachtige Noorse eend (zaagbek) die zo zwaar besmet was door stookolie dat redden niet meer mogelijk was. Ondanks vele maatregelen blijft die stookolie ook nog maar een vraagstuk!

Koude winters komen meermalen voor en wanneer zich weer zulk een pool-koude gaat ontketenen, helpt U dan mee? Maar denk er aan dat het niet genoeg is wat kaaskorstjes en broodkruimpjes in de vensterbank te strooien voor mussen en spreeuwen!

Dat hulp met pleizier gegeven wordt bleek mij wel, daar enkele mij bevriende graanfactors, o.a. de firma Palthe en Haentjes, mij ongevraagd tientallen kilo's graan ter beschikking stelden en al kan ik het resultaat niet besommen, het is toch prettig te weten dat een vogel, die in mijn rayon neerstreek, zijn grootste en rauwste honger kon stillen. Mogelijk heeft ook ongedierte ervan geprofiteerd, doch tenslotte doet mij dat toch nog plezier, want gaarne wil ik meehelpen om ongedierte als muizen en ratten te bestrijden, doch als ze door honger en koude in ellende zijn, is het toch niet flink hiervan misbruik te maken.

Mochten er onder onze leden/lezers dames of heren zijn die er voor gevoelen, in noodtijden als boven opgesomd, ook mede te werken om veel leed te lenigen en vooral om paraat te zijn wanneer hulp dringend nodig is, schrijf dan slechts een kaartje aan mijn adres, mogelijk dat we dan gezamenlijk in deze omgeving iets groots voor elkaar kunnen stuffen, om het nu maar eens op z'n Rotterdams uit te drukken.

H. van Walsum, Courzandseweg 31

Heyplaat, Rotterdam.

Bij een herdenking

15 februari 1956 was voor de heer H. van Walsum en zijn echtgenote een ware feestdag: het 40-jarig dienstverband bij de R.D.M. werd herdacht.

Velen waren bijeengekomen in het „oude facturenzaaltje" op de 3e verdieping, om getuige te zijn van de huldiging.

De chef van de afdeling administratie, de heer J. H. van Zonneveld, uitte in zijn toespraak met genoegen en erkentelijkheid de stipte en met grote plichtsbetrachting verrichte werkzaamheden en maakte op vlotte wijze diverse bijzonderheden uit de ambtsperiode van de jubilaris bekend:

15 februari 1916 intrede op de afd. Boekhouding, voordien van juni 1913 tot augustus 1915 op de Loonafdeling, daarna „houtluis" (adm. van het houtverbruik) om, via de afd. Crediteuren, de belangrijke post van kassier in maart 1923 te bezetten.

„Deze funktie, die U ruim 30 jaar heeft vervuld, is door U op voortreffelijke wijze gediend, temeer omdat U als mens, levenslustig van aard en met een sterk gevoel voor humor, de gave bezit om in moeilijke en lastige zaken ook een zonnige kant te laten zien".

Nadat de heer Van Zonneveld de jubilaris en zijn

echtgenote, die hij namens alle aanwezigen in de hulde betrok een genoeglijke dag had gewenst, betrad de heer De Rooy het spreekgestoelte.

Spreker herinnerde de heer Van Walsum aan enkele belangrijke zaken, o.a. abonnement op de concerten van het Rotterdams Philharmonisch Orkest en de reis naar Antwerpen, terwijl hij met nadruk bevestigde dat iedere jubileum-viering medewerkt een prettige sfeer en een goede geest onder het personeel van de R.D.M. te scheppen.

Als dank voor zijn collegialiteit bood hij de jubilaris een fraai Perzisch tapijt aan, vergezeld van een herinneringsalbum. Mevrouw Van Walsum ontving tevens uit handen van collega mej. Van Kooten een grote luxe doos bonbons.

Als laatste spreker gaf de heer Hammerstein een verhandeling over de reisklub „Ochtendgloren", waarvan de jubilaris oprichter is en waarin hij nog steeds als voorzitter zitting heeft. De leden van deze klub, die éénmaal per jaar „een daagje uit gaan", hadden gemeend in stijl te moeten blijven en boden de heer en mevr. Van Walsum een autobus, voorzien van „brandstof" aan; een sierlijk en origineel gevonden geschenk.

Het zou voor velen moeilijk zijn geweest om na zoveel waardering en toespraken de juiste woorden van dank te vinden, maar de jubilaris was goed van de tongriem gesneden. Het was te verwachten dat zijn humor ook hierin tot uiting kwam, o.a. met de woorden: „....Als de helft maar waar is van wat er tegen me gezegd is, ben ik dik tevreden" en „....in scherts gesproken, jullie weten nog niet de helft!"

Nadat hij allen dank had betuigd voor hun aanwezigheid en de fraaie geschenken, deelde hij mede dat die middag vanaf 4 uur zijn huisdeuren zouden openstaan „om een dronk te wijden aan ons aller welzijn en aan het heil van de R.D.M.".

Het had gesneeuwd. Daarom liet hij er direkt op volgen: „Mijn vrouw vraagt of jullie je voeten willen vegen".

Na de felicitaties werd er koffie met versnapering rondgediend als besluit van deze samenkomst. B.

Opbouw

Dit woord ligt al vele jaren op ieders lippen en kruist door veler gedachten; doch hoe verschillend zijn de opvattingen van het ganse mensdom omtrent dit begrip. Iedereen wil opbouwen, maar véélal de één ten koste van de ander, het overgrote deel der opbouwers is vervuld van de materiële opbouw. Veel is er op gebaseerd, onmiddellijk van nut te zijn tot het vergemakkelijken van ons maatschappelijk leven, dus om er zo veel mogelijk van te kunnen genieten, met zo weinig mogelijk krachtsinspanning. Maar weinigen zijn er, die begrijpen dat de ware opbouw begonnen moet worden met de geestelijke opbouw van zichzelf! Opbouw! met als begin zelfconcentratie! Een eerste vereiste om in ons zelf de gedachte te voeden, het goede te doen ten opzichte van ons innerlijk leven. Daardoor beginnen wij te bouwen aan de verheffing van onze geest door deze te zuiveren van minderwaardige gedachten. Zodoende worden de handelingen die het gevolg der gedachten zijn, op hoger peil gebracht. Als we de opbouw zo bezien dan constateren wij dat er nog weinig gebouwd wordt. In het materiele leven zien wij dat een stad, die in de oorlog tot een puinhoop is gemaakt, wel weer opgebouwd wordt, al duurt het soms wat lang, maar de opbouw van ons geestelijk leven stelt veel zwaardere eisen. Hierbij moeten geestelijke ruïnes opgeruimd worden, waarvan de haat er één is. Is deze niet overwonnen, dan komen er opnieuw botsingen en is er zelfs van „in aanbouw zijn" geen sprake.

Wanneer zal er aan een grondige geestelijke opbouw met ernst begonnen worden? Daartoe is nodig, gehele omvorming van ons innerlijk, waarmee het opruimings- en herstelwerk naar buiten uit gelijke tred houdt. De gedachten aan wraak moeten uit onze geest verwijderd worden en opbouw van ons innerlijk moet ons geheel vervullen. Eerst dan zullen, geleidelijk aan, vredesgedachten, die in de kiem bij een ieder onzer aanwezig zijn, in ons hart tot rijpheid moeten komen.

Eerst met volhardend streven, om de opbouwende gedachten vanuit ons diepste innerlijk naar buiten te doen treden, zal de eerste schrede op het pad tot grote geestelijke opbouw gezet zijn.

De wereld moet dan wel beseffen, dat geweld en revolutie niet met dezelfde krachten kunnen worden overwonnen. Tegen liefdeloosheid zal liefde ingezet moeten worden; tegen onvrede, vrede.. tegen verdeeldheid, eenheid; enz. Als wij zo onze stenen willen bijdragen tot de ware opbouw, gaat de geestelijke opbouw wellicht vlugger dan aanvankelijk gemeend werd. Dan bestaat de zekerheid dat éénmaal de tijd zal aanbreken, waarin het vredeswerk op aarde in goede banen geleid zal zijn; waarin gestreefd wordt naar volmaking. De grootste vreugde der mensheid zal dan zijn dat zij haar plicht gedaan heeft met het aandragen van geestelijke bouwsteentjes, die éens de grootste opbouw op aarde zullen voltooien.

C. H.-v. d. R.

Veiligheid

Hallo, hier ben ik dan weer,
Want ik had beloofd tot de volgende keer.
Deze belofte deed ik in het januariblad en laat
geen verstek
Gaan met een rijmpje over het doel en het werk
van WEK,
Ik dacht, misschien krijg ik daar wat tegen,
Maar kritiek bleef fijn achterwege.
In De Wekker had ik geschreven over de slangen,
Maar men ziet ze nog even vrolijk over
de trappen hangen.
Ik moet tot mijn spijt constateren:
Er zijn maar weinigen die het leren.
Of zou het zo wezen
Dat ze niet allen De Wekker lezen?
Nogmaals doe ik een beroep op de veiligheid,
Opdat hieraan meer aandacht wordt gewijd.
Het helpt niet als de arbeiders het zeggen,
Maar voor de Dienst van de Veiligheid moeten
ze zich er bij neerleggen,
Als ik nog iets over de jubilarissen zeggen mag:
De Directie bezorgde hen een prachtige dag.
De prestatie van 25—40 tot zelfs 50 jaar
bij elkaar gegaard
Is toch wel een felicitatie waard.
De Directie stelt dat ook zo,
Want zij paart dat met een prachtig cadeau.
Zijn er bezoekers die het bedrijf komen bekijken
Dan zien ze grote prachtige gebouwen prijken.
Hieraan worden de beste zorgen gewijd,
En dat alles in betrekkelijk korte tijd.
Ik zeg hier heus niet te veel,
Machinehal en draaierij zijn een juweel.
Ook wasgelegenheid en garderobe zijn „first class",
Maar weinig bedrijven waar het zo was.
Laat ons echter even doorlopen, zo wordt er gemeld,
Hoe is het met de buitenbankwerkers gesteld?
Ik vertel hier heus geen fabel,
(Dat is allesbehalve comfortabel)
Die zijn gehuisvest in een „gebouw",
Nu werkelijk, zoiets zie je niet gauw.
Dat ligt vol gereedschap, slangen en pompen,
En een kastje waar men zijn jas in moet stompen.
Er is één wasbak voor 200 man,
Probeer er eens bij te komen als je kan.
Maar we krijgen een andere gelegenheid, hoorde
ik zeggen.
We hopen het en zullen ons er bij neerleggen.
Ik geloof dat ik het hierbij laat,
In de hoop dat het zo wel gaat.

A. M.

Afschrid van de heer T. Schneider

Vrijdagmiddag 2 maart nam T. Schneider, vergezeld van vrouw en dochters, afscheid van zijn collega's in de gereedschapmakerij, waarin hij zich in de loop van 40 jaren een aparte plaats had verworven.

Dit bleek ook uit de grote belangstelling van vele bazen uit diverse afdelingen.

Allereerst sprak de heer J. Broek, die memoreerde hoe hij 31 jaar geleden, als nieuweling op de R.D.M.

kennismaakte met Schneider en hem nu dankte voor de prettige samenwerking gedurende al die jaren.

Daarna was het woord aan J. Bekker als oudste collega. „Schneider", zei Bekker, „je was een prima collega, op elk gebied, dat zullen de velen die met jou werkten of met jou te maken hadden met mij eens zijn. Je hebt dikwijls de plaats van onze baas ingenomen en 't altijd geklaard. Als herinnering bieden wij deze rooktafel met sigaren, plus dit borstelgarnituur aan".

Deze geschenken waren vergezeld van een oorkonde met de namen van degenen, die aan de geschenken hadden bijgedragen. Deze oorkonde was vervaardigd door de heer Goudriaan, waarvoor nog onze hartelijke dank. Aan mevr. Schneider werd een bloemstukje aangeboden.

Daarna sprak de heer Heykoop zijn dank uit en liet dit vergezeld gaan van sigaretten en een aansteker. Tot slot sprak kernlid De Bruin ook zijn waardering uit en overhandigde namens alle werkers van de R.D.M. de bekende enveloppe.

De heer Schneider kwam nu zelf aan het woord, sprak zijn dank uit voor de vele geschenken die hij mocht ontvangen en zei ook, dat hij met het pensioen dat hij zou ontvangen wel 100 jaar kon worden. Hij hoopte dan ook dat alle collega's dit zouden mogen beleven. Hij wenste iedereen het beste voor de toekomst.

Onder 't genot van koffie met koek namen de vele aanwezigen van de fam. Schneider afscheid, hetgeen een goede herinnering aan een goed collega was.

P. C. de B.

BIJZONDER FONDS R.D.M.-N.W.

JAARVERSLAG 1955

De werkzaamheden van ons fonds zijn ook in dit jaarverslag weer belangrijk geweest.

Niet minder dan 700 maal werd een beroep gedaan op het fonds. Hiervan werden er 540 in behandeling genomen.

Het blijkt, dat nog steeds door enkelen te gemakkelijk een beroep op het fonds wordt gedaan. Tientallen malen wordt een aanvraag gedaan voor gedeeltelijke vergoeding van kunstgebitten, brillen en steunzolen. De inkomsten van het fonds laten dit niet toe, afgezien nog van het feit dat het fonds alléén in bijzondere gevallen haar steun verleent. Zeer nuttig werk is ook dit jaar gedaan op het gebied van uitzending in ernstige gevallen. Voor dit doel werd een bedrag besteed van ƒ 1914,80.

Aan 155 personen, die door langdurige ziekte verzwakt waren, werd gedurende 4 weken een toelage verstrekt voor extra voeding. Hieraan werd uitgegeven ƒ 3108,61.

Dikwijls was het nodig voor een goed verloop van één en ander contact op te nemen met de fondsen van de drie bekende vakorganisaties. Het moet vermeld worden dat door de juiste samenwerking, die wij ook dit jaar van de zijde van de A.N.M.B., N.K.M.B. en C.M.B. hebben mogen ondervinden, zeer goede resultaten zijn bereikt.

Ruim 350 huisbezoeken werden afgelegd door onze sociale werksters mej. v. Noort en mej. v. Kronenburg. Voor dit vele werk mag hier een woord van dank niet ontbreken.

In dit jaarverslag mag niet onvermeld blijven, dat nog steeds geen oplossing werd gevonden voor een **contributie-regeling** voor de **maandloners.** Van genoemde personeelsleden wordt nog steeds geen bijdrage voor het fonds ontvangen. Dit werd ook dit jaar weer een mindere ontvangst van circa ƒ 1200,—. Moge het jaar 1956 hiervoor de goede oplossing brengen.

Al met al kunnen wij er met voldoening melding van maken dat het „Bijzonder Fonds" ook in het jaar 1955 vruchtbaar heeft gewerkt.

Hier volgen de ontvangsten en uitgaven over 1955 :

	Saldo 1 jan. 1955	ƒ 930,94	
Inkomsten :	Bijdragen Leden	„ 13783,45	ƒ 14714,39
Uitgaven :	Extra voeding	ƒ 3108,61	
	Kleding	„ 623,10	
	Uitzendingen	„ 1914,80	
	Sociale hulp	„ 5123,38	
	Diversen	„ 257,70	
	Bezittingen	„ 890,48	
	Reisgeld	„ 1790,50	„ 13708,57
	Saldo 31 dec. 1955		ƒ 1005,82

De Commissie :
A. Teerds
A. v. d. Giessen
Mej. A. v. Noort
F. Tijssen
P. Dinkelaar

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Sekr. : M. P. v. d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

SCHILDERSCLUB W.E.K. STUDIO

Wie de moeite neemt zaterdagsmiddags na werktijd even naar de leerschool te gaan, ziet de amateur-kunstschilders aan het werk.

Een magazijnbediende staat daar naast een timmerman, een schilder heeft als studievriend een werkmeester van de draaierij (leerschool) naast zich. In de hoek van de zaal hoort men hamergetik, daar is iemand van de boekhouding bezig te beeldhouwen en dit alles staat onder bekwame leiding van de kunstschilder K. U. van Dijke. Toch zal de bezoeker in de wijze van werken een verandering bemerken. Hij die ons werk van tentoonstellingen, Fancy Fairs enz. kent, zal tot zichzelf zeggen : Hier gebeurt wat anders — en inderdaad, dit is zo, de leraar is bezig ons eigen gevoel naar buiten te brengen, want fotograferen met het penseel behoort tot het verleden. Dit is niet naar de smaak van de massa, want de schilder moet zichzelf leren zijn, en daar gaat het om. U moet niet denken dat het dan abstrakte kunst zou moeten zijn; nee dat niet, maar dat wat de schilder op het doek zet, moet geestelijk een deel van hem zelf zijn.

Als men dagelijks in de sleur van het leven staat is men blij dat men na gedane arbeid zichzelf weer kan zijn en dat kan zo mooi in de kunst tot uiting gebracht worden. Hoofdzaak is zelf scheppen, dus een eigen handschrift voort te brengen.

Maar door ontspanning en inspanning is er veel te bereiken. Geen vorming in de zin van een academische opleiding, dat kan men niet in de beperking van een enkele zaterdagmiddag bereiken, een vakopleiding van een beroepsschilder vergt nu eenmaal jaren studie, maar onder leiding van een deskundige is beslist een goed resultaat te bereiken.

De hoofdzaak is te leren om in het raam van de persoonlijke mogelijkheden en beperkingen te komen tot een goed begrip van kunst.

L. de J.

EEN NUL TE VEEL!

Hoewel velen dit reeds hebben opgemerkt is het toch goed even te vermelden dat de drukker een nul te veel heeft gezet in het aantal pk van de Nieuw Amsterdam, genoemd aan het einde, op bladz. 4, van het artikel „Tewaterlating onderzeebootjager „Rotterdam", in ons februari-nummer. Het moet zijn 36.000 pk. Red.

FOTOKLUB

We zijn al aardig op weg naar de lente, als dit nummer verschijnt. Ik weet niet of het met u ook zo is, maar elk jaar weer kijken we met meer verlangen uit naar de lente en het mooie weer. We geven direct toe, ook de wintertijd heeft zijn bekoring van lange en gezellige avonden, van sneeuw en ijsvermaak. Maar als we de gehele winter in huis opgesloten zijn geweest willen we er weer eens uit, zwemmen, fietsen, enz. en ook fotograferen natuurlijk. Nu kunnen we in de winter ook foto's maken, vanzelfsprekend, want dit is juist de tijd om van die gezellige huiselijke tafreeltjes te kieken. Tegenwoordig zijn zelfs de goedkoopste box-camera's voorzien van een flitsinrichting, en de grootste leek maakt hier prima foto's mee. Maar het gros van onze mensen maakt toch 's zomers, buiten, aan het strand of op de hei foto's. Mogen wij U de raad geven om aan het strand en op de hei niet die ultra snelle films te gebruiken die pas in de handel zijn? Reserveer die uitsluitend voor avondopnamen buiten, of binnen bij kunstlicht, want dan bereikt U er pas mooie resultaten mee.

Foto W. W. Pronin

ONS PROGRAMMA VOOR APRIL '56

5 april : I Foto's monteren in het album
II De inrichting van een donkere kamer

12 april : I Mijn ervaringen met div. ontwikkelaars. W. Pronin
II Bespreking div. camera's (toestellen meebrengen)

19 april : Werkavond Positief Retouché

26 april : Jaarvergadering, tevens Foto v. d. maand (onderwerp : Bomen).

De volgende onderwerpen van de maandelijkse competitie zijn Mei : Landschap- of Lentefoto; Juni : vrij onderwerp.

Nu nog iets tot onze leden. De belangstelling voor onze avonden is vrij behoorlijk (behalve dan in de weken van de koude periode). Zorg er dus voor dat dit zo blijft, want we moeten vooruit. U heeft één van de mooiste hobby's uitgekozen, dus laat dan ook blijken dat het U ernst is om de vele mogelijkheden er van uit te buiten. Op sommige reclameplaten leest men wel : „Zomertijd, fototijd". Dat geldt echter niet voor ons. Voor ons is het gehele jaar fototijd. Nu nog enkele tips.

1. Gebruik (indien mogelijk), altijd een statief en draadontspanner.
2. Gebruik voor al uw opnamen (ook kunstlicht) een zonnekap.
3. Doe Uw film niet in de volle zon in uw toestel, maar liefst in de schaduw of binnenshuis.

J. Bek, secr.

KAN DIT OOK VOOR U BESTEMD ZIJN?

Onlangs kreeg de secretaris van de fotoclub een anoniem briefje, waaraan ik het volgende ontleen : „....de fotografie vind ik prachtig en heel graag zou ik er wat meer van willen weten. Nu heb ik met verschillende mensen gesproken, maar die hadden allen dure fototoestellen. Het goedkoopste was *f* 130,—. Zelf heb ik een box-camera van *f* 28,—.... en het griefde mij ook dat men zei : „daar gaat hij met zijn wormendoos!" Het heeft mij er niet van weerhouden toch te blijven fotograferen.... maar wel van naar de fotoklub te komen...."

Tot zo ver deze brief, die mij noodzaakte ook eens in de pen te klimmen. Verder bleek mij nog uit dit schrijven, dat niet een lid van de fotoclub deze laatdunkende woorden geuit had, maar dat alleen een zekere schroom de man had weerhouden naar de fotoklub te komen.... omdat hij maar een gewone box-camera bezit.

Nu moet ik allereerst vertellen dat onze klub verschillende box-bezitters heeft. Van één dezer leden heb ik portretwerk gezien, dat aller bewondering afdwong.

Meen niet dat de bezitters van dure camera's altijd de beste foto's hebben. Ook die bezitters moeten leergeld betalen, m.a.w. er wordt nog al eens een film verknoeid! Zeker, die dure camera heeft meer mogelijkheden, maar die heeft men niet direct onder de knie. Mag ik verder nog verklappen dat de aardigste kinderfoto's, die ik tot nu toe gezien heb, met een box gemaakt waren?

Kom rustig met uw box naar de klub en laat complexen achterwege!

De geringe kosten van het lidmaatschap wegen ruimschoots op tegen de voordelen die U geboden worden. U wordt in de gelegenheid gesteld Uw film zelf te ontwikkelen en af te drukken. Alle moeilijkheden die zich hierbij kunnen voordoen worden besproken. Regelmatig kunt U de nodige kennis opdoen uit onze boekerij en de verschijnende fotobladen. Het volledig beheersen en kennen van Uw toestel schept groter mogelijkheden. Het zou te ver voeren om hier op alle kneepjes van het vak in te gaan. Het is evenwel zeker dat het voordeliger is in klubverband te leren en te werken, dan alleen voort te modderen.

Veel hobby's hebben een voortijdig einde gevonden door gemis aan leiding en voorlichting. Wij hopen hiermede (niet alleen de briefschrijver!) genoegzaam aangetoond te hebben, dat het niet noodzakelijk is een

dure camera te bezitten om lid van de fotoklub te worden.

Alle W.E.K.-leden, zowel dames als heren, in het bezit van een camera, hoe eenvoudig ook, zijn bij ons van harte welkom. Ook zij, die het plan hebben een camera aan te schaffen, willen wij gaarne van advies dienen.

C. Vos, voorz. Fotoklub

BILJARTKLUB W.E.K.

Eindstand Klubkampioenschap 1955—1956, begonnen 12 april '55, geëindigd 8 februari 1956.

Stand als volgt:

	gesp. part.	gew.	rem.	vrl.	match pnt.	moyenne oud	moyenne nieuw
1. H. Raar	26	18	2	6	38	1,58	1,80
2. G. de Jongh	26	18	1	7	37	1,19	1,27
3. A. Scheurwater	26	16	3	7	35	3,—	3,10
4. W. Bestebreurtje	26	15	2	9	32	1,61	1,56
5. A. Hilgersom	26	14	1	11	29	1,20	1,16
6. J. Kaasjager	26	14	1	11	29	2,81	2,74
7. M. v.d. Meer	26	13	0	13	26	1,—	0,94
8. P. Blanken	26	12	1	13	25	1,07	0,96
9. A. Prins	26	12	0	14	24	2,09	2,10
10. C. Oskam	26	12	0	14	24	2,15	2,04
11. A. Dekker	26	10	1	15	21	2,23	2,37
12. C. Swinkels	26	10	1	15	21	1,22	1,17
13. A. Brouwer	26	6	1	19	13	0,87	0,87
14. J. Schets	14	1	5	8	7	1,56	1,44
15. J. Hempel	14	3	1	10	7	1,20	0,92
— C. Willemse	—	—	—	—	—	—	1,10
— H. Beek	—	—	—	—	—	—	0,70

Voor de heer H. Raar onze welgemeende felicitaties met het behaalde kampioenschap en met het opvoeren van zijn moyenne. Ook de heer G. de Jongh van harte gefeliciteerd met zijn moedige poging het kampioenschap alsnog te bemachtigen, want hij slaagde erin van de laatste 9 partijen er maar liefst 7 achtereen te winnen, waarmede hij de kampioen tot een punt achterstand benaderde. Bravo, en het volgende jaar beter.

A. Prins

NEERLANDS JEUGD KIEKT NEERLANDS BLOEI

„11 Provinciën prijsvraag met ƒ 6275,— aan prijzen voor jonge foto-amateurs"

Natuurlijk maak je foto's bij feestjes, trips en sport. Maar zet nú je lens „wat wijder open". Kijk om je heen! Daar gebeurt iets! Daar wordt iets groots verricht!

Van Limburgse „kompels" tot de Hoogovens in IJmuiden, van olie in Schoonebeke tot Delta-plan in Zeeland: overal actie, prestaties, vooruitgang! Overal groei en bloei! Zichtbaar en indrukwekkend! Daar zitten **foto's** in! En in die foto's zit **geld!**

Voor jonge mensen (tot 23 jaar), die ogen in hun hoofd en een filmpje in hun toestel hebben!

Volg de Kiekesen in een land met toekomst!

Vanaf 14 april a.s. kun je in de geïllustreerde weekbladen zien, hoe de familie Kiekes fotografeert, wat Nederland klaarspeelt in alle elf provinciën. En doe net als zij. Fotografeer....: een huis in aanbouw, een boer op zijn tractor, een schip dat geladen of een weg die verbreed wordt, de rokende schoorsteen van een fabriek of het werk aan een nieuwe brug. Fotografeer wáár je wilt en wát je wilt **mits het onderwerp Neerlands bloei illustreert!**

Zend zovéél in als je wilt om mee te dingen naar de forse prijzen voor de beste foto's! Je kansen zijn groter dan ooit!

Nationale ereprijs van ƒ 500,—. Elf provincie-prijzen van ƒ 250,—. En 11 × ƒ 100,—, 11 × ƒ 50,— en 55 prijzen van ƒ 25,—.

De beste inzending uit elke provincie wordt beloond met ƒ 250,—. En de beste van álle wint daarenboven nog de nationale prijs van ƒ 500,—. Kansen te over! Doe mee! Neem je camera mee wanneer je op stap gaat. Op de meest onverwachte plaats kan „de foto van je leven" schuilen!

Doe mee! Doe het zo:

1 Vraag een erkende fotohandelaar om een deelnemingsformulier.
2 Kijk je fototoestel na. Zorg er voor steeds een paar films bij de hand te hebben.
3 Kies je onderwerpen en maak je foto's;
4 Zend het ingevulde deelnemings-formulier met de foto's (formaat 6×6 tot max. 13×18) aan Amateurfotografie, Spui 23-27 te Amsterdam-C.
5 De inzendtermijn sluit maandag 3 september 1956.
6 Stuur zovéél inzendingen als je wilt. Hoe meer, hoe groter kans!

Fotografeer nu voor later!

DANKBETUIGINGEN

Langs dezen weg betuigen wij het bestuur van de D. C. Endert Jr. Stichting van de R.D.M. onze oprechte dank voor de goede verzorging van wijlen de heer J. Vogel.

Een woord van waardering richten wij gaarne tot mevr. Noordzij, die hem tijdens zijn ziekte en overlijden zo liefdevol heeft bijgestaan.

Fam. Vogel

De heer T. van Eck, zaal 88 Gem. Ziekenhuis, Schiedam, bedankt bestuur en leden voor het medeleven gedurende zijn ziekte en voor de prachtige mand fruit.

Bij de herdenking van mijn 40 dienstjaren bij de R.D.M. op 15 febr. j.l. was ik zeer verheugd dat bij de ontvangst 's morgens om 11 uur zovelen gekomen waren om mij te feliciteren.

Ook bij de receptie te mijnen huize mocht ik mij in een groot bezoek verheugen.

Ik dank allen die deze dag voor mij en mijn vrouw tot een grote feestdag hebben gemaakt recht hartelijk en ofschoon ik zeer velen mijn dank reeds met een handdruk heb mogen bekrachtigen, is het zo prettig dat ik ook via onze Wekker mijn dank kan uitspreken.

H. van Walsum

Geacht bestuur,

Mijn hartelijke dank aan Direktie, chef, bazen en werklieden voor de belangstelling betoond bij het overlijden van mijn man Thomas Richard Harthoorn.

Mevr. C. Harthoorn-Visser

Op 11 februari 1956 nam de heer

J. J. DE GELDER,

bankwerker, geboren 29 augustus 1895 en wonende 1e Staringstraat 6 b te Rotterdam, met pensioen afscheid. Hij was van 25 juni 1919 af, met een enkele onderbreking, tot 23 maart 1925 werkzaam bij de R.D.M. en daarna bij de N.W.

Op 25 februari 1956 ging de heer

A. H. W. DE BRUYN,

ijzerwerker-afschrijver, geboren 21 januari 1888 en wonende Westpolderstraat 13 a te Kethel, met pensioen, nadat hij van 15 september 1924 tot 8 april 1931 bij de N.W. en daarna, met enkele onderbrekingen werkzaam was bij de R.D.M.

Op 3 maart 1956 verliet de heer

H. SCHNEIDER,

gereedschapmaker, geboren 28 februari 1890 en wonende Vestastraat 14 a te Rotterdam, met pensioen de R.D.M., waar hij van 28 februari 1916 af werkzaam was.

Afscheid A. van der Staay (zie De Wekker van febr. '56)

MAART-PUZZEL

En nu weer als voor de februari puzzel de juiste vakjes zwartmaken en daar tussen woorden invullen die in betekenis overeenkomen met de hieronder staande.

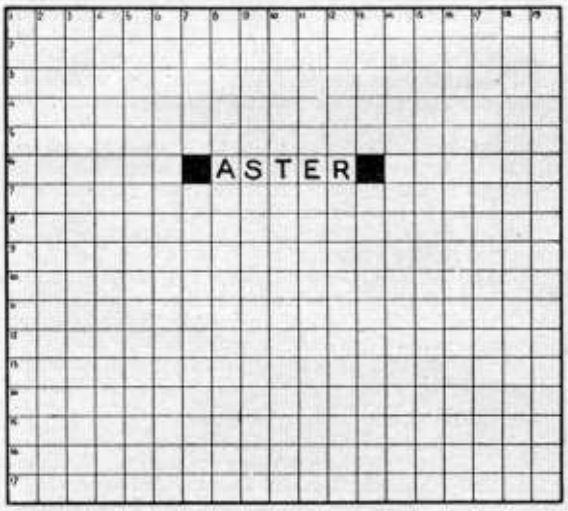

HORIZONTAAL : 1 rondedansen, dorpel, belediging, 2 koraaleiland, bankbiljet, titel (afk), aanw. vnw., 3 myth. reus, zacht haar, zwammen, 4 bijwoord, meisjesnaam kleur, in orde (afk.), 5 duin, bekende fietstocht, slobkous, Europeaan, 6 langzaam (muz.), sterrebloem, wollen japonstof, 7 plaats in Z.-Holland, houten staafje in strijkinstrumenten, 8 maanstand, plan, strijdbijl, plaats op de Betuwe, achter, 9 bouwstijl, afschrijversgereedschap, stad in Rusland, 10 twee klinkers, damesjapon, laat, deel van fornuis, klasse (afk.), 11 naast, vruchten, 12 schreien, vliegveld in Drente, jongensnaam, 13 kledingstuk, toegang van een baai, vreemde munt, houw of slag, 14 riviertje in Friesland, sterk smakend, landbouwwerktuig, soort onderwijs, 15 top, stapel, gezindte, 16 azijn, voor ons belangrijke opdrachtgever, uitsteeksel aan een kanon, zuivelprodukt, 17 genotmiddel, kweekgras, krachteloze.

VERTIKAAL : 1 boerenhoeve, koolzaad, mannetjeshond, 2 deel van Oostenrijk, omroepvereniging, kunstmatige hoogte, 3 gewapende bende, vrouw van Jakob, bergpas (Z.-Afr.), voorzetsel, 4 opwelling, in aantocht zijn, sociaal werkster, 5 gedorst graan, voorzetsel, 6 maat, lofzang, tenen mand, uitroep 7 voetpunt, zwemvogels, lange overjas uit de 16e eeuw, 8 vervoermiddel, teken 9 afkerig, oude gewichtseenheid, als 8/4 hor. 10 soort onderwijs, kinderspel, opp. maat 11 rang (in theater), schop, hondensoort, 12 vrucht, hoeveelheid, 13 platvis, zangstem, overal gelijk, 14 port. munt (afk.), bepaalde hoeveelheid, jonge stier, familielid, 15 calciumsulfaat, Arab. bevelhebber, 16 stadje in N.-Holland doen blijken, flink, 17 rode muts met kwastje, licht bier (Eng.), kuur, vrouwelijk rund, 18 plaats in Utrecht, lichaamsdeel, sprong (Ital.), 19 het gelukkige bezit, veel gebezigd tussenwerpsel, Z. Am. leeuw.

IN MEMORIAM

Op 15 februari 1956 overleed de heer

K. VAN DEN BOUT,

electr. lasser, geboren 19 mei 1891 en gewoond hebbende Vlaardingerdijk 291 b te Schiedam. Hij was van 5 november 1919 tot 10 juli 1920 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam.

Op 19 februari 1956 overleed de heer

P. VAN DEN HEERIK,

klinker, geboren 13 januari 1899 en gewoond hebbende Stoppelstraat 25 a te Rotterdam. Hij was van 5 juni 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

Op 26 februari 1956 overleed de heer

A. BAKKER

magazijnknecht, geboren 4 december 1891 en gewoond hebbende Alcorstraat 6 te Rotterdam. Hij was van 13 januari 1914, met enkele onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Op 28 februari 1956 overleed de heer

A. P. KALKMAN

autogenisch lasser, geboren 24 januari 1905 en gewoond hebbende Disselstraat 27 e te Rotterdam. Hij was van 15 juni 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

Dat zij rusten in Vrede.

OPLOSSING FEBRUARI PUZZEL

S	T	R	A	K	■	E	R	E	■	P	O	T	■	G	L	A	N	S
■	T	O	N	■	F	E	Y	E	N	O	O	R	D	■	A	A	R	■
V	■	S	T	E	E	L	■	K	O	R	■	A	A	L	S	T	■	T
O	L	■	I	■	E	D	E	■	N	■	D	A	K	■	S	■	L	I
R	A	T	E	L	■	E	E	L	■	R	U	G	■	R	E	G	E	N
K	R	E	K	E	L	■	M	O	L	E	N	■	K	E	R	R	I	E
■	E	L	■	K	A	T	■	R	U	M	■	P	O	N	■	A	D	■
S	N	E	L	■	K	A	R	■	C	■	L	O	K	■	K	N	A	L
O	■	V	I	S	■	K	A	L	I	B	E	R	■	L	I	D	■	A
P	R	I	K	■	W	E	G	■	F	■	G	I	L	■	P	I	N	T
■	E	S	■	P	I	L	■	L	E	T	■	E	S	T	■	O	I	■
O	P	I	N	I	E	■	B	A	R	E	T	■	K	A	T	O	E	N
R	E	E	E	L	■	T	O	P	■	L	A	M	■	P	I	S	T	E
D	L	■	C	■	W	E	B	■	B	■	M	I	E	■	G	■	S	S
E	■	O	K	S	E	L	■	N	E	E	■	D	E	E	R	N	■	T
■	A	R	A	■	L	E	N	I	N	G	R	A	D	■	I	E	L	■
P	A	A	R	S	■	R	U	S	■	A	K	S	■	E	S	S	E	N

Het komt ons voor, dat dit soort puzzels de lezers blijkbaar meer animo geeft om hun oplossing in te zenden dan voordien het geval was, want er kwamen nu 36 oplossingen bij ons binnen. Bij het nazien ervan bleken er 24 goed opgelost te zijn.

De loting maakte uit dat de heren

K. Koopman, Zuidhoek 195 a, Rotterdam

H. H. van Dam, Berkendaal 73, Rotterdam

voor een prijs van *f* 2,50 in aanmerking komen, die zij bij de penningmeester van W.E.K. kunnen ontvangen.